кои-то вѣрвѫтъ и треперѫтъ отъ тѹй има, и самыа-тъ адъ сѧ потрьсва, колебаѭтъ сѧ преисподни-тѣ, кнѧзъ-тъ на тъмнотѫ-тѫ изчезва, падатъ бѹлавани-тѣ, разгонва сѧ мрьчина-та на идолобѣсіе-то; а огрѣва свѣтлинѫ на благочестіе-то и просвѣщава *всякаго человѣка въ міръ гряджщаго.* Това Іисѹсово имѧ е за непріѧтели-тѣ силно орѫжіе, както говори Св. Іованъ лествичникъ: *Всѣгда Іисусовымъ именемъ бій ратники, крѣпчяйша бо сего орѫжіе необрящеши ни на небеси ни на земли.* а) О! колко е сладко тѹй имѧ на сьрдце, кое-то обычѧ Іисѹса Христа! О! колко е въжделенно томѹ, кой-то го има! Защо-то Іисѹсъ е всежеланіе и сладость: *Несждихъ, рече Апостолъ вѣдѣти что бо васъ, точію Іисуса.* б) Защо кой-то сѧ прилѣпава до него онъ е провѣщеніе на ума, красота на дѹшѫтѫ, здравіе на тѣло-то, веселба на сьрдцето, помощникъ въ скърби-тѣ, радость въ грыжп-тѣ, врачевство въ болѣзни-тѣ, утешеніе на всичкы-тѣ бѣды, надѣжда на

а) Лѣст. гл. 15

б) Кор. гл. 2, ст. 2.